

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomanta/diplomantky:	Gayane Sargsyan
Téma práce:	Nepřípustné dělení veřejné zakázky v unijní právní úpravě a judikatuře SDEU
Rozsah práce:	
Datum odevzdání práce:	

1. Aktuálnost (novost) tématu

Zvolené téma analyzuje aktuální problematiku zadávání veřejných zakázek z pohledu obcházení právní úpravy cestou nepřípustného dělení veřejné zakázky, a to ve světle judikatury Soudního dvora EU. Vzhledem k tomu, že oblast hospodářské soutěže patří mezi výlučné unijní pravomoci, je judikatura unijních soudů pro interpretaci soutěžního práva i v této oblasti klíčová a v takto ucelené formě nepříliš zpracovávána.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Diplomantka zvolila náročnou problematiku, která vyžaduje orientaci v oboru zadávání veřejných zakázek jako takovém.

3. Formální a systematické členění práce

Práce je vnitřně logicky a systematicky členěna.

4. Vyjádření k práci

Cílem předložené práce je dle autorky především ověřit, zda pravidla unijní legislativy a judikatury skutečně jasně stanoví, co je třeba pro účely soutěžního práva považovat za jednu zakázku, a to jako nezbytné východisko pro určení nepřípustného dělení takové zakázky ve smyslu čl. 5 odst. 3 směrnice 2014/24. S tím souvisí i analýza relevantní unijní legislativy a judikatury. Současně si autorka klade za cíl vedle analýzy uvedeného problému navrhnout i zlepšení de lege ferenda.

Samotná práce je pak systematicky členěna do čtyř kapitol.

V první kapitole se autorka věnuje deskripci právního rámce zadávání veřejných zakázek, ve druhé kapitole se zaměřuje na historický vývoj unijní úpravy nepřípustného dělení zakázky. Následující třetí kapitola je zaměřena na relevantní judikaturu Soudního dvora EU a ve čtvrté kapitole se autorka věnuje analýze platné právní úpravy, zejm. v podobě směrnice 2014/24, včetně její soudní a doktrinální interpretace. V závěru práce je ověřena hypotéza týkající se otázky definice jedné veřejné zakázky z pohledu unijního práva a judikatury Soudního dvora EU.

Vedle analýzy normativního textu diplomantka věnovala pozornost i zásadám zadávání veřejných zakázek, které jsou v mnoha ohledech pro interpretaci zadávacích směrnic podstatné (podkapitola 1.4). Druhá kapitola je převážně deskriptivní, popisující historický vývoj právní úpravy na unijní úrovni, nicméně osvětluje tuto úpravu z pohledu nepřípustného dělení zakázky. Autorka tu reflektuje i význam soft law v podobě příručky Komise k aplikaci zadávacích směrnic. Těžiště práce a její hlavní přímost spatřuji v kapitole třetí – věnované analýze relevantní judikatury SDEU. Autorka zde správně poukazuje na kontinuitu podstaty právní úpravy, a tedy i judičiálního výkladu nepřípustného dělení od první úpravy zadávacích směrnic až po současně platné úpravy. Autorka tu upozorňuje na judikaturou konstruované testy „jednotnosti“, jako je např. „test ekonomické a technické funkčnosti“ nebo „kritéria společného a vzájemně propojeného, resp. závislého celku.“

V podkapitole 4.3 se autorka okrajově dotkla velmi složité otázky výše korekce a uplatňování zásady ne bis in idem. Tento stručný exkurz považuji za poněkud zavádějící.

Z hlediska splnění cíle práce lze odkázat na závěr, ve kterém autorka uvádí, „že ve vztahu ke všem druhům veřejných zakázek lze postavit na jisto, že pro určení předmětu jedné veřejné zakázky je primárním a určujícím kritériem společné funkce, a že všechna ostatní kritéria (např. kritéria společné místní a časové souvislosti) představují kritéria toliko podpurná.“ Je třeba ale uvést, že k posuzování veřejné zakázky je vždy třeba přistupovat individuálně a judiciálně konstruované testy také tak aplikovat. Jak správně autorka uvádí – jedinečnost a mnohotvárnost případů asi neumožní blíže kritéria pro posouzení přípustnosti dělení specifikovat.

Závěrem: Práci hodnotím z hlediska formálního i obsahového velmi pozitivně. Nicméně, práce se programově vyhnula analýze podmínek, za kterých je neopak dělení zakázky přípustné (z hlediska předmětu či na části) a nejsem si zcela jistá, zda absence této problematiky nepoznamenala negativně celkové vyznění práce z hlediska komplexnosti. Chápu ovšem omezení rozsahem práce. Reference na českou právní úpravu jsou opravdu kusé, a ne vždy postihují specifika vnitrostátní úpravy a jejich důvody.

(Na okraj bych ráda poznamenala, že z hlediska pojmového se spíše používá pojmu zadávací směrnice, legislativy apod. než zakázková...to je ovšem věc názoru.)

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Cíle stanovené v úvodu práce byly dosaženy
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Práce byla zpracována samostatně s využitím relevantních zdrojů i judikatury
Logická stavba práce	Práce je vnitřně logicky členěna
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Autor se opírá o relevantní odbornou literaturu včetně literatury zahraniční a reflektuje i judikaturu unijních soudů
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Zaměření na dílčí aspekt zadávání veřejných zakázek umožnilo hlubší analýzu, a to zejména analýzu relevantní judikatury
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Práce odpovídá formálním požadavkům kladeným na DP
Jazyková a stylistická úroveň	Práce má dobrou jazykovou úroveň, obsahuje několik drobných anakolutů

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Bylo by vhodné, aby diplomant při obhajobě aspoň stručně vyjasnil pojetí zásady ne bis in idem v soutěžním právu ve světle recentní judikatury SDEU

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Doporučuji práci k obhajobě
Navržený klasifikační stupeň	Výborně – velmi dobře

V Praze dne 1. června 2022

doc. JUDr. Lenka Pítrová
oponent/oponentka